

Henviſning til den til de nævnte Myndigheder indgivne Anſøgning. Af Finansministeriets vedlagte Svarkrivelse af December 1903 fremgaar det, at Andrageren begrundet sit formentlige Krav paa Invalideunderſtøttelse paa en Læſion af Skulderen, han angiver at have paadraget sig under Forpostfægtningen ved Jagel den 3. Februar 1864, og at Finansministeriet meddeler ham, at da den læderede Skulder ikke forhindrede ham fra at afslutte Krigstjenesten i 1864 eller fra at deltage i Mønstringsøvelserne i 1865 og 1867, og da der overhovedet ikke er oplyst noget om Skulderens Tilſtand i Tiden fra 1864 til 1901, maa han for at komme i Betragtning ſom Invalid ved troværdige Mænds Vidnesbyrd ſkaffe Oplyſninger om, fra hvilket Tidſpunkt Skulderskaden begyndte at blive ham til Hinder i hans Erhverv. Ved nærværende Andragende oplyſer han, at Tjenesten i 1864 ikke voldte ham videre Beſvær, da der dels i Geledet ikke foredroes de Bevægelſer med Armen, ſom han ikke kunde udføre, og han dels fungerede i den lette Tjeneste ſom Kok og Hestepaſſer. Ved Mønstringen i 1865 var han ogsaa Kok og blev dernæst ſat til Tjeneste ved Lazarettet i Viborg. De 15 Dages Indkaldelse i 1867 vare værre, men han kom dog forholdsvis godt over dem. Senere har han vel lidt af Ømhed i Skulderen, men har dog kunnet paſſe ſin Gerning. Det er først i de 4—5 ſidſte Aar, at Skaden i Skulderen har været ham til alvorlig Men og voldet ham ſaa ſtore Smertes, at han af den Grund jævnlig ikke har kunnet ſove om Nætterne. Andragendet ledsages af forskellige Vidnesbyrd af Mænd, der have hørt Andrageren klage over at have lidt Skade i Krigen ved et Fald mod højre Skulder.

6 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henviſe Andragendet til Finansministeren.

113. Fra Foreningen „Boserups Minde“ om et aarligt Tilskud. (Indbragt den 26. Januar 1904 af Folketingsmanden for Københavns 1ſte Valgkreds, *Trier*).

Foreningen yder Hjælp til Mænd og Kvinder, der efter endt Kur paa Sanatoriet ved Boserup ikke ere stærke nok til at optage deres Arbejde, og ſom af Lægerne have faaet Anviſning paa endnu i nogen Tid at fortsætte Kuren hjemme, ſamt til ſaadanne ſyge, der paa Grund af den lange Sygdom ere komne i Nød, og ſom ere udelukkede fra Underſtøttelse i de ſtatsanerkendte Sygekasser ifølge diſſes Love. Men Foreningen formaar ikke ved egne Midler at gennemføre denne Opgave. Fra Indenrigsministeriet og Justitsministeriet foreligger der Afslag paa dertil indſendte Andragender, og Foreningen henvender ſig derfor nu til Folketinget med Anmodning om Støtte.

4 Bilag medfølge.

Et *Mindretal* (Harald Jensen og K. M. Klausen) foreslaar at henviſe Andragendet til Justitsministeren.

114. Fra pensioneret Sergent *A. M. Thomsen* af Aalborg om Invalideunderſtøttelse. (Indbragt den 28. Januar 1904 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds, *N. C. Christensen*).

Andrageren har gentagne Gange forgæves ſøgt hos Finansministeriet og Invalidebeſtyrelsen om Invalideunderſtøttelse. Han blev Sergent i Foraaret 1883 og gjorde Tjeneste til Efteraaret 1899, da han blev kasseret ſom Følge af Svækkelse efter Gigtfeber og Blindtarmsbetændelse. De reumatiske Følger af Soldatertjenesten i Fugtighed og Kulde, og han fremhæver i ſaa Henseende nogle særdeles anſtrengende Efteraars- og Vinterøvelſer. Han føler ſin Overbeviſning derom styrket af den Omſtændighed, at han i den Periode fra 1889 til 1896, da han var til Tjeneste paa Bataillonskontoret, ſaa godt ſom aldrig mærkede noget til Gigt eller anden Sygelighed. En Erklæring fra Overlæge Schæffer ved 10. Regiment gaar ud paa, at det maa anſes ſom meget